

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/266/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114216556
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114216556.5

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej veci žalobcu: Ľ. D., K.. XX.X.XXXX, O. R. XX/X, XXX XX B. K. I., proti žalovanému: Q. Č., K.. X.X.XXXX, O. XXX XX D. XXX, V. Ď. X, XXX XX V., o zaplatenie 1.100 eur s prísl., takto

r o z h o d o l i :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.100 eur s 5,5 % úrokmi z omeškania ročne od 31.8.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania na súdnom poplatku z návrhu vo výške 66 eur a na ostatných trovách vo výške 80,67 eura.

V prevyšujúcej časti v časti príslušenstva konanie z a s t a v u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11.6.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.100 eur s 9,5 % úrokmi z omeškania ročne od 31.8.2013 do zaplatenia, pričom svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 12.8.2013 zapožičala pani Ľudmila Halčíšáková žalovanému sumu 1.100 eur bezúročne na dobu do 30.8.2013 v Rakúsku, pričom tento predmetný dlh jej neuhradil a táto mu dňa 18.11.2013 predmetnú pohľadávku postúpila podľa § 524 Občianskeho zákonníka.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 30.9.2014 pod č.k. 14Ro/174/2014-15, proti ktorému žalovaný podal včas odpor s tým, že si predmetnú čiastku od pani Z. nikdy nepožičal, žiadne zmluvy a ani iné listiny na prevzatie peňazí jej nepodpísal, a keď pani Z. v predmetnej veci chcel kontaktovať a ozrejmiť danú vec, v mieste trvalého bydliska mu oznámili, že pani Z. sa dlhodobo zdržiava mimo trvalého pobytu a je problém sa s ňou skontaktovať. Má za to, že v danom prípade sa jedná o podvod. Taktiež má dojem, že bol uvedený do omylu aj žalobca, keď predmetnú pohľadávku odkupoval od pani Z.. Navrhol v predmetnom konaní vypočuť pani Ľ. Z..

Súd vo veci nariadil pojednávanie na 2.6.2015, pričom predvolanie na pojednávanie doručil žalovanému ako na adresu trvalého bydliska, tak aj na adresu, ktorú adresu žalovaný uvádzal ako kontaktnú adresu aj v odpore proti platobnému rozkazu, aj na adresu prechodného bydliska, pričom žalovaný opätovne uviedol, že so žalobným návrhom nesúhlasí. Na pojednávanie sa však nedostavil, a preto súd pojednávanie odročil na 22.6.2015, na ktoré pojednávanie sa opätovne žalovaný nedostavil, pričom z adresy prechodného bydliska sa vrátila zásielka neprevzatá v odbernej lehote, preto opätovne pojednávanie odročil na 7.9.2015, kde už žalovaný predvolanie na pojednávanie prevzal z adresy prechodného bydliska dňa 2.7.2015, avšak na pojednávanie sa bez akéhokoľvek ospravedlnenia nedostavil.

Súd preto vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a svedkyne Ľ. Z. na pojednávaní konanom dňa 2.6.2015 a oboznámením listinných dokladov a zistil tento skutkový stav:

Na základe písomného prehlásenia zo dňa 12.8.2013, žalovaný potvrdil, že prevzal od Ľudmily Halčíšákovej sumu 1.100 eur a že ich vráti do 30.8.2013.

Z výsluchu svedkyne Ľ. Z. súd zistil, že sa pozná s matkou žalovaného od roku 2009, kedy boli kamarátky a táto sa na ňu obrátila v roku 2010 s tým, aby jej požičala sumu 800 eur a následne jej požičala aj sumu 1.100 eur. Následne sa na ňu obrátil jej syn - žalovaný s tým, že potrebuje finančné prostriedky. Požičala mu vtedy sumu 3.000 eur, avšak jej túto sumu nevracal, a keď išla pracovať do Rakúska, tak jej telefonoval, že veľmi súrne potrebuje aj sumu 1.100 eur. Povedal, že do konca mesiaca jej túto sumu vráti. O poskytnutí pôžičky bol spísaný záznam žalovaný dňa 12.8.2013. Keďže matka žalovaného ani žalovaný jej dlhy nevracali, postúpila pohľadávky voči nim na žalobcu.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.6.2014 č.k. 17C/69/2014-29 súd zaviazal žalovanú G. Č., aby zaplatila žalobcovi sumu 800 eur s 9 % úrokom z omeškania od 4.4.2010 do zaplataenia a vo zvyšku návrh zamietol, pričom predmetom žaloby bola suma 800 eur v súvislosti s uzatvorením zmluvy o pôžičke, ktorá pôvodná veriteľka Ľ.T. Z. požičala žalovanej, ktorá sa zaviazala aj túto sumu uhradiť 3.4.2010.

Platobným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.11.2013 č.k. 9Ro/103/2013-14 zaviazal súd žalovaného, aby zaplatil žalobcovi sumu 3.000 eur s 9,5 % úrokmi z omeškania od 8.9.2011 do zaplataenia a nahradil trovy konania vo výške 180 eur na podklade uznania dlhu, ktorým tento uznal Ľ. Z., O. S. XXX da 10.5.2011 sumu 3.000 eur s tým, že túto bude splácať po 100 eur mesačne k poslednému dňu v mesiaci do 10.5.2013.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplataenie sumy 1.100 eur z titulu uzavretej zmluvy o pôžičke, pričom predmetný nárok sa riadi ustanoveniami § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluva o pôžičke je zmluvou, na základe ktorej veriteľ prenecháva dlžníkovi veci určené podľa druhu a druhá strana, teda dlžník sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Na platnosť takého záväzkového vzťahu sa vyžaduje reálne odovzdanie veci dlžníkovi. Predmetom zmluvy o pôžičke môžu byť len druhovo určené veci, ktoré sú zastupiteľné, t.j. peniaze, cenné papiere ap. Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke nie je dojednanie doby splatnosti pôžičky, aj keď splatnosť pôžičky by mala byť dohovorená, ak nie je dohovorená a neurčená právnym predpisom, môže veriteľ žiadať splatenie pôžičky podľa jej účelu, alebo podľa § 563 OZ bez zbytočného odkladu a na dlžníkovi spočíva dôkazné bremeno, že pôžička nie je ešte splatná. Právnym dôvodom vzniku pôžičky je odovzdanie druhovo určenej veci, napr. peňazí, a to buď fyzickým spôsobom alebo prevodom na účet dlžníka. Pre zmluvu o pôžičke nie je predpísaná písomná forma. Pri peňažných pôžičkách veriteľ spravidla vyžaduje od dlžníka písomné prehlásenie o dlhu tzv. dlžobný úpis, ktorým potvrdzuje dlžník, že dlhuje veriteľovi určitú sumu. Dlžobný úpis môže byť vydaný aj po uzavretí pôžičky a môžu byť s ním spojené účinky uznania dlhu podľa § 110 OZ.

Požičanú vec je dlžník povinný vrátiť naraz alebo po častiach na základe dohody o splatnosti jednotlivých splátok. Ak dlžník nevrátil veriteľovi predmet pôžičky včas alebo vrátil niečo iné, dostáva do omeškania, v takomto prípade veriteľ môže si uplatniť práva uvedené v § 517 a nasl. OZ a zároveň si uplatniť svoje právo na súde žalobou o vrátenie pôžičky. V súdnom spore má veriteľ dôkazné bremeno na preukázanie, že bola uzatvorená zmluva o pôžičke a že podľa nej bolo dlžníkovi plnené, v prípade, že dlžník namieta existenciu pôžičky, teda dlhu, alebo jej výšku, je dôkazné bremeno o existencii právnej skutočnosti, ktorá mala za následok zánik dlhu celkom alebo sčasti, na dlžníkovi.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s použitím § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v čase vzniku omeškania sadzba úrokov z omeškania predstavovala 5,50%.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k zisteniu, že v danom prípade došlo nepochybne k uzavretiu platnej zmluvy o pôžičke medzi pôvodnou veriteľkou pani L. Z. a žalovaným, v dôsledku ktorej tento si požičal od nej sumu 1.100 eur dňa 12.8.2013 a zaviazal sa ju vrátiť do 30.8.2013.

V dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.11.2013 došlo k zmene veriteľa, pričom nový veriteľ vyzval žalovaného na úhradu tejto sumy, čo však žalovaný popieral.

Žalobcom tvrdené skutočnosti vyplývajú ako zo svedeckej výpovede Ľudmily Halčíšákovvej, tak aj z predložených listinných dôkazov, ako aj z ďalších súdnych rozhodnutí, z ktorých nepochybne vyplýva, že medzi pani L. Z. a žalovaným, resp. medzi ňou a jeho matkou dochádzalo k pôžičkám, ktoré však títo jej neuhrádzali, a preto bolo potrebné podať voči ním žalobu na súde.

Žalovaný sa na pojednávania nedostavoval, hoci mal vedomosť o tom, že sa vedie takýto súdny spor a napriek tomu, že navrhol vypočuť vo veci pani L. Z., ani na toto pojednávanie sa nedostavil a žiadne iné dôkazy na preukázanie skutočnosti, že v danom prípade nedošlo na základe dlžobného úpisu zo dňa 2.8.2013 k zapožičaniu týchto peňazí, nepreukázal.

Preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, vrátane príslušenstva - úrokov z omeškania, avšak v časti príslušenstva, v ktorej časti žalobca zobral žalobu späť pred začatím konania vo veci samej, konanie podľa § 96 O.s.p. zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., a keďže žalobca mal vo veci len nepatrný neúspech, priznal mu plnú náhradu trov konania za súdny poplatok z návrhu vo výške 66 eur a na trovách cestovného sumu 80,67 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.